

Arrest

nr. 123 105 van 25 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoede-bestrijding van 22 november 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 januari 2014 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANHOVE, die loco advocaat W. GOOSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 november 2013 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

(..)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater §1, 4°: het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat er geen gezamenlijke vestiging meer is tussen betrokkenen. Immers, mevrouw P. staat ingeschreven op het volgende adres, (...). De Belgische onderdaan in functie van wie het verblijfsrecht werd bekomen woont op het volgende adres, (...). Het is bijgevolg duidelijk dat er geen gezamenlijke vestiging meer bestaat tussen betrokkenen.

Artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980 stelt: "Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong."

Betrokkene legt volgende documenten voor:

-Een zelfgeschreven verklaring: Gezien een verklaring van betrokkene zelf niet op haar feitelijkheid en waarachtigheid getoetst kan worden, kan ze niet dienen als een bewijs van integratie in het Rijk.

-Conversaties tussen betrokkenen: Het feit dat betrokkenen nog in contact staan met elkaar is geen bewijs van een uitzonderlijke mate van integratie.

-Bewijzen van tewerkstelling: Deze voorgelegde bewijzen zijn onvoldoende bewijs van een uitzonderlijke mate van integratie in het Rijk. Immers, het hebben van een job/inkomen is een min of meer basisvoorwaarde om een menswaardig bestaan te kunnen leiden. Bovendien blijkt hieruit dat betrokkene ook in staat geacht moet worden om te kunnen werken in het land van herkomst.

-Medisch attest: hieruit blijkt dat betrokkene in goede gezondheid verkeert. De medische toestand van betrokkene is dus geenszins van die aard dat het een verblijf in België noodzakelijk maakt of een belemmering vormt om terug te keren naar haar land van herkomst.

Aangezien betrokkene er voor gekozen heeft geen andere bewijzen voor te leggen, aangezien van betrokkene verwacht kan worden dat zij enige moeite doet om bewijzen aan te dragen gezien het hier gaat om een verblijfsrecht, kan niet gesteld worden dat op basis van de informatie die uit het dossier kon gefilterd worden, het terugkeren van betrokkene naar haar land van herkomst op enige manier schadelijk zou zijn voor betrokkene.

Het recht op verblijf van betrokkene wordt daarom ingetrokken. De F-kaart van betrokkene dient ingetrokken te worden en aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis Art 7, §1, 2° legaal verblijf in België verstreken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een achtste middel voert verzoekende partij de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en van de motiveringsplicht.

Verzoekende partij betoogt als volgt:

"Aangezien de verwerende partij stelt dat verzoekende partij ervoor gekozen zou hebben om geen andere bewijzen van integratie voor te leggen dan een zelfgeschreven verklaring, conversaties tussen betrokkenen, bewijzen van tewerkstelling en een medisch attest;

Dat het nogal onzorgvuldig is om te vergeten gewag te maken van de volgende, eveneens bijgebrachte documenten (of is men deze stukken zoekgeraakt?): attest van inburgering en veelvuldige bewijzen omtrent de kennis van de Nederlandse taal;

Dat verzoekende partij deze bewijzen nogmaals bijvoegt;

Dat het achtste middel gegrond is wegens schending van de zorgvuldigheidsplicht en wegens het voeren van een motivatie die steunt op een stukkenbundel die door onzorgvuldigheid gebrekkig is;"

2.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

"Verwerende partij heeft rekening gehouden met alle door verzoekster voorgelegde documenten betreffende de duur van haar verblijf, haar leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie. Verwerende partij is op elk van die documenten ingegaan in de bestreden beslissing."

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

In toepassing van artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dient de gemachtigde van de staatssecretaris bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf rekening te houden met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheids-toestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

In dat kader heeft de gemachtigde van de staatssecretaris op 18 oktober 2013 een schrijven gericht aan de verzoekende partij met de vraag alle documenten die nuttig kunnen zijn teneinde dergelijk onderzoek toe te laten voor te leggen.

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij volgende documenten heeft voorgelegd in het kader van het socio-economisch onderzoek:

- eigen verklaring aangaande haar situatie,
- conversatieberichten tussen haarzelf en haar echtgenoot,
- verklaring van Manpower waaruit blijkt dat verzoekende partij een arbeidscontract heeft,
- arbeidscontract + bijlage bij het arbeidscontract,
- loonattesten,
- verklaringen van personen bij wie verzoekende partij poestst als uitzendkracht,
- huurovereenkomst van een appartement,
- medisch attest waaruit blijkt dat zij geen ziekte heeft die een bedreiging vormt voor de volksgezondheid,
- inschrijvingsformulier CVO Leuven,
- uittreksel uit het strafregister,
- attest van inburgering,
- attest CBE Open School inzake de cursus Nederlands voor anderstaligen + deelcertificaat,
- anderstalige documenten,
- overschrijvingen inzake huur.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande als volgt gemotiveerd:

“Artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980 stelt: “Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Betrokkene legt volgende documenten voor:

-Een zelfgeschreven verklaring: Gezien een verklaring van betrokkene zelf niet op haar feitelijkheid en waarachtigheid getoetst kan worden, kan ze niet dienen als een bewijs van integratie in het Rijk.

-Conversaties tussen betrokkenen: Het feit dat betrokkenen nog in contact staan met elkaar is geen bewijs van een uitzonderlijke mate van integratie.

-Bewijzen van tewerkstelling: Deze voorgelegde bewijzen zijn onvoldoende bewijs van een uitzonderlijke mate van integratie in het Rijk. Immers, het hebben van een job/inkomen is een min of meer basisvoorwaarde om een menswaardig bestaan te kunnen leiden. Bovendien blijkt hieruit dat betrokkene ook in staat geacht moet worden om te kunnen werken in het land van herkomst.

-Medisch attest: hieruit blijkt dat betrokkene in goede gezondheid verkeert. De medische toestand van betrokkene is dus geenszins van die aard dat het een verblijf in België noodzakelijk maakt of een belemmering vormt om terug te keren naar haar land van herkomst.

Aangezien betrokkene er voor gekozen heeft geen andere bewijzen voor te leggen, aangezien van betrokkene verwacht kan worden dat zij enige moeite doet om bewijzen aan te dragen gezien het hier gaat om een verblijfsrecht, kan niet gesteld worden dat op basis van de informatie die uit het dossier kon gefilterd worden, het terugkeren van betrokkene naar haar land van herkomst op enige manier schadelijk zou zijn voor betrokkene.”

2.4. Verzoekende partij kan gevolgd worden waar zij stelt dat er geen rekening werd gehouden met het attest van inburgering en de bewijzen van de kennis van de Nederlandse taal, dit terwijl dergelijke documenten passen in een onderzoek naar de sociale/culturele integratie van de verzoekende partij en het aldus toekwam aan de verwerende partij om deze stukken mee in haar beoordeling te betrekken,

hetgeen in casu niet is gebeurd. Het standpunt van de verwerende partij dat rekening werd gehouden met alle (relevante) documenten kan gelet op voorgaande niet overtuigen, minstens blijkt nergens uit dat voormelde stukken mee in overweging werden genomen. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht kan worden aangenomen.

2.5. Het achtste middel is in de aangegeven mate gegrond. Daar de eventuele gegrondheid van de overige middelen/onderdelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, bestaat er geen noodzaak tot verder onderzoek hiervan.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 november 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng april tweeduizend veertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER